

Vad är en kristen församling?

Predikan av Jan-Gunnar Wahlén, Lundhagskyrkan sön 13 nov 2016

Inledning

En kristen församling kan ha en rad olika saker: en lokal, anställda, gudstjänster och olika verksamheter. Efter en tid finns det en risk att vi glömmer bort varför de startades och då kanske det finns ett behov av att återvända till rötterna. Det första fragmentet till en beskrivning av den kristna församlingen har vi i Apostlagärningarna 2. Petrus har precis hållit sitt tal på pingstdagen, tre tusen människor har kommit till tro och blivit döpta. Jag ska läsa samma text som för ett par veckor sedan men i dag med frågan: "Vad är en församling egentligen?" i bakhuvudet.

Och de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönera. Alla människor bävade: många under och tecken gjordes genom apostlarna. De troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt. De sålde allt vad de ägde och hade och delade ut åt alla, efter vars och ens behov. De höll samman och möttes varje dag troget i templet, och i hemmen bröt de brödet och höll måltid med varandra i jublande, uppriktig glädje. De prisade Gud och var omtyckta av hela folket. Och Herren lät var dag nya människor bli frälsta och förena sig med dem." (Apg 2:42-47).

Förra gången fokuserade jag på vers 46 när jag talade om den lilla gruppens gemenskap. I dag stannar jag istället inför vers 42: "Och de deltog troget i apostlarnas undervisning och den inbördes hjälpen, i brödbrytandet och bönera."

Vad är syftet?

En del av er som har varit med ett tag vet att man utifrån den här versen har talat om "de fyra B-na" som bär upp allt och så har man försökt få varje ord att börja på b: Bibeln, Brödragenskapen, Brödsbrytandet och Bönera. Vi kan enkelt notera att det inte står någonting om kyrkolokal, anställda, gudstjänster, kör eller barn- och ungdomsverksamhet. Det betyder ju inte att det är fel att ha alla de sakerna, bara att det inte är det som konstituerar en församling. Många gånger så är det väldigt praktiskt att ha en lokal och det är ofta strategiskt att ha olika verksamhetsgrenar men det gäller bara att man kommer ihåg varför de finns, varför de startades, vad man ville uppnå och vad som var syftet.

Alla som har skrivit en akademisk uppsats vet hur viktigt det är med syftet. Varför skrivs uppsatsen? Vad vill jag ta reda på? Och därför uppmanar handledaren med en dåres envishet studenten att formulera precisa frågeställningar. Om inte syftet är klart blir hela uppsatsen skev. Det här försöker vi även trumma in i våra elever på gymnasiet när de skriver rapporter. Och ibland upptäcker man att en del av uppsatsen handlar om något helt annat än vad som angavs i syftet. Då får man antingen ta bort det avsnittet eller ändra syftet. Och kanske kan det vara på ett liknande sätt i en församling.

I Nya testamentets brev finns en hel del undervisning om vad en församling är och vi skulle kunna hålla ett bibelstudium om det. Familjen, folket, kroppen, templet är några av de bilder som används. När jag läser de texterna, och även den här i Apostlagärningarna så uppfattar jag det som att det är mer VARA än GÖRA. "Ni utgör Kristi kropp och ÄR vad för sig delar av den" (1 Kor 12:27). Men för en del av oss blir

församling lätt GÖRA, än det ena än det andra. Bra grejer mestadels. Och vi ska inte bara sitta och rulla tummarna, det är inte det som sägs här. De "deltog troget" stod det och det är någonting aktivt. Men är inte en av de största farorna i en föreningskyrka att det blir för mycket Marta och för lite Maria? Det är i så fall ett observandum i en tid när allt fler, inte minst kvinnor, drabbas av utmattnings- och stressjukdomar. Vad är **vårt** bidrag i ett sådant samhälle? Kan vi vara en motkultur? Ordet, gemenskapen, brödbrytandet och bönerna stod det om här. Alltså sådant som GER energi. Det är Guds tanke med församlingen: att vi ska få färdkost, att det vi GÖR grundas i det vi ÄR.

Undervisningen, gemenskapen, brödbrytandet och bönerna

En församling måste bygga på evangeliet. "Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus" (1 Kor 3:11). Vi kan försöka men det bygget kommer i så fall att rasa. Det är intressant att studera hur den urkristna förkunnelsen såg ut och jag går gärna in på det lite mer en annan gång. I korthet handlar den om att Jesus uppfyller Gamla testamentets löften om Messias. I stort sett alla tal i Apostlagärningarna lyfter fram Jesu död och uppståndelse. Det behöver stå i centrum för oss också. Låt oss aldrig sluta predika korset och nåden i en tid fylld av krav.

Bakom uttrycket "den inbördes hjälpen" ligger det grekiska ordet koinonia som betyder gemenskap. För att växa i gemenskap behöver vi tillåta varandra att komma nära. Inte alla 220 medlemmar men några. Se predikan "Den lilla gruppen".

Brödbrytandet är ett konkret uttryck för gemenskapen och även i vers 46 står det om måltidsgemenskapen. Det är en urkristen handling att äta tillsammans. Tänk på det när ni fikar! Fikastunden är ett utmärkt tillfälle att bygga gemenskap. Nattvarden utvecklades ur en verklig måltid och är en konkret gestaltning av förkunnelsen om Jesu död. "Så ofta ni gör detta förkunnar ni alltså Herrens död till dess han kommer"

Bönen, till sist, är en fantastisk möjlighet. När vi ber tillsammans växer vi i gemenskap. Vi får dela varandras bördor och glädjeämnen. Och nästa gång man ses kan vi fråga: -Hur gick det med det där vi bad för? Och så står vi tillsammans.

Belong, believe, behave

Så vad är den kristna församlingen? Eller vi kanske föredrar att översätta grekiskans ekklesia med kyrkan? Det är inte fel men risken är att det får oss att tänka på byggnaderna och församlingen är i första hand människorna som tror på Jesus: själva gemenskapen. Väckelserörelserna reagerade en gång mot namnkristendomen och det geografiska församlingsbegreppet: att man tillhör en församling därför att man bor på en viss plats. Istället betonade man att församlingen är de troende som samlas i Jesu namn och som vill leva i hans efterföljd. Det finns mycket stöd i texterna för ett sådant synsätt och jag står för den församlingssynen. Problemet var att man ibland drev det här så långt att det blev fokus på gränserna, hur man skulle leva för att få vara med och vilka som inte fick vara med. Innanför eller utanför? blev den viktigaste frågan. En dag blir det så men det är det Gud som ansvarar för, inte vi. Och så tappade man bort det här magnetiska som finns hos Jesus där alla människor, inte minst sådana som verkligen inte levde upp till några moraliska krav, drogs till honom och ville vara med.

Attityden blev många gånger: för att få vara med måste du bete dig så här och absolut inte så där. Om du klarar av det kanske du kan börja dela vår tro och till sist som en

belöning bli en del av vår gemenskap och uppnå medlemskap. Men då glömde man bort vilken inställning Jesus hade. Han vände på allt det här. Han började med gemenskapen och åt tillsammans med dem som man inte skulle äta med. Jag är lite osäker på om vi har gjort upp med "innanför eller utanför". Vi ska ha klart för oss att det för många är ett mycket stort steg att kliva in i en frikyrka och det finns nog fortfarande en och annan som uppfattar oss som en klubb för inbördes beundran.

Men det finns en mycket bättre tankefigur än "innanför eller utanför" och det är "belong, beleave, behave". Det börjar med belong. Så jobbade Jesus. När en människa som hittar in tänker: "Jag känner mig hemma här för jag gillar människorna. Jag fattar inte allt det här med Gud och Jesus men dom är schysta! Jag känner att jag platsar i den här kyrkan". Det är belong. I den atmosfären kan tron börja växa (beleave). "Dom här människorna har nånting som gör mig nyfiken. Det finns ett ljus över deras ansikten". I en varm atmosfär kläcks ägget och den nya födelsen kan ske. Det tredje är behave. Alltså motsvarande hur vi lever. Helgelsen är viktig men den är inte inträdesprovet i kyrkan som man kanske trodde i en stelnad väckelserörelse. Nej helgelsen är en följd av tron på Jesus, en längtan efter att leva som hans lärjungar. När den girige Sakaaios hade fått möta Jesus utbrast han spontant: "Hälften av vad jag äger ger jag åt de fattiga". Han hade fått en längtan efter att behaga Gud. Den helige Ande ger oss kraft att växa i vår tro och lära oss hantera pengar, sex och makt eller vad det nu kan vara (det är väl oftast det som vi har problem med). Eller vin, kvinnor och sång kanske (Saft, systrar och Segertoner som pingstvännen sa).

Avslutning

Så vad har jag kommit fram till? Att vi behöver fundera över syftet med allt vi gör, så att vi håller oss till det (bilden från uppsatsen). En kristen församling är enligt Nya testamentets beskrivning i första hand en gemenskap som ger energi. Det är också en öppen gemenskap med lite flytande gränser (som gör en del lite stressade) men med ett väldigt tydligt centrum. Det var det jag menade med "belong, beleave, behave".

Det är värt att notera att Jesus aldrig tonar ner budskapet för att så många som möjligt skulle vilja vara med, som en ängslig kyrka ofta gör. Dragningskraften ligger i något annat än ett utsuddat budskap. Den finns i Jesus Kristus själv! Låt oss hålla fast vid tron på kraften i evangeliet och att en människa kan förvandlas i mötet med Jesus. Att församlingen kan få vara en plats för både lyckade och misslyckade och alla oss mitt i mellan. Men vi måste också ställa frågan: Var i allt det vi håller på med ger vi människor möjlighet att lära känna Jesus? Det som har varit Lundhagskyrkans främsta målsättning alltifrån starten.